

ра, съ силна любов, който дава ходъ на Божественото въ себе си, на безграничното, на вѣчното. Въ правия смисълъ на думата, нищиятъ не знае, какво нѣщо е ограничение, сиромашия, болести, нужди. Нищиятъ духомъ не е лишень отъ нищо. Какво прави обикновениятъ човѣкъ? Като се намѣри въ известно затруднение, той иска да се облѣче въ вретиче, да посипе главата си съ пепель и следъ това да каже: Господи, не виждашъ ли моитѣ страдания? Не виждашъ ли, колко сълзи пролѣхъ? Чудно нѣщо! Този човѣкъ казва, че е родень отъ Бога, че иска да работи заради Него, а въпрѣки това плаче, роптае противъ страданията си. Какво трѣбва да прави този човѣкъ? Той трѣбва да вземе мотика въ ржка и да се впрегне на работа.

Срѣщаль съмъ религиозни, набожни хора, които не работятъ нищо. Тѣ отиватъ отъ време на време да гледатъ, какъ работятъ селянитѣ по нивитѣ, по лозята. Като гледатъ, какъ садятъ царевици, запримѣръ, вижда имъ се, че се занимаватъ съ проста работа и си казватъ: Царевици сж това! Тѣзи хора не се спиратъ да помислятъ, какво представя царевицата. Въ нѣкои отношения царевицата седи по-високо отъ човѣка, който не работи. Като се мръкне, този човѣкъ мисли само за спане, да си легне на мекото легло, а царевицата и вечеръ работи. Тя мисли, какво да направи, да образува по-добъръ, по-голѣмъ кочанъ. Царевицата приготвя храна за човѣка, когато той спи и почива.

Казвате: Какъ може да се говори лошо за човѣка, щомъ е създаденъ по образъ и подобие Божие? — Преди всичко, вие трѣбва да знаете, кой е човѣкъ създаденъ по образъ и подобие Божие. Споредъ мене, само кроткиятъ, нищиятъ, нажалениятъ човѣкъ е създаденъ по образъ и подобие Божие. Кроткъ, нажалень и нищъ сж мощни думи. Какво разбиратъ хората подъ думитѣ кроткъ, нажалень и нищъ? Споредъ васъ, нищъ е онзи, който е изгубилъ баща си, майка си, жена си, децата си или нѣкой отъ приятелитѣ си. Нажалень е онзи, който е изгубилъ своята възлюбена, или своето богатство. Този човѣкъ казва: Натжжено е сърдцето ми, счупено е сърдцето ми. — Защо е счупено сърдцето му? — Защото не е кроткъ. Сърдцето на кроткия е огъваемо, еластично, никога не се троши. Кроткиятъ се движи между болни, между страдащи, на всички помага. Стѣклото се троши, както се трошатъ сърдцата на обикновенитѣ хора, понеже е лошъ проводникъ на топлината. Затова пѣкъ то е добъръ проводникъ на свѣтлината. Съ своята прозрачностъ,